

nemføre en særskilt lovgivning af den karakter, som eksempelvis er gennemført for Danmark ved lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg.

Udviklingen med hensyn til råstofaktiviteter i Grønland kan imidlertid senere medføre behov for at gennemføre en mere udbygget og detaljeret lovgivning om reguleringen af samme karakter som havanlægsloven, som mere specificeret angiver de involverede myndigheders opgaver i forhold til hinanden.

Behov herfor kan bl.a. opstå vedrørende sikkerhedsmæssige spørgsmål, hvor der i nogle henseender kan være sammenhæng og eventuelt overlappning mellem den regulering, der foretages i råstofforvaltningens regi og den regulering, der foretages af Arbejdstilsynet, Søfartstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen.

Uden en sådan udbygget og detaljeret lovgivning vil der være behov for, at det ved løbende kontakter og kommunikation mellem råstofforvaltningen og de øvrige involverede myndigheder sikres, at reguleringen i henhold til denne lov ikke indebærer bestemmelser, der er i modstrid med andre myndigheders lovgivning.

Dette vil eksempelvis gælde i forhold til de vilkår og betingelser for rettighedshavere, der er omfattet af Arbejdstilsynets tilsynsområde og -myndighed, d.v.s. lov om arbejdsmiljø i Grønland.

Ved lov for Grønland om miljøforhold m.v. af 21. december 1988 overførtes ansvaret for miljøanliggender i Grønland til Grønlands hjemmestyre. Efter samme lov sker fastsættelse af regler om beskyttelse af miljøet samt regulering af og tilsyn med forhold af miljømæssig betydning i forbindelse med råstofaktiviteter dog fortsat på grundlag af råstofflovgivningen og som led i den samlede regulering af råstofaktiviteterne. Bemyndigelsen i § 24 skal for så vidt angår miljømæssige forhold ses på denne baggrund.

Med hensyn til havmiljøet bemærkes, at havmiljøloven (lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet, ændret ved lov nr. 181 af 8. maj 1985) ikke er sat i kraft for Grønland. Dette indebærer, at lovebkg. nr. 134 af 28. marts 1978 om foranstaltninger mod forurening af havet med olie og lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie (ændret ved lov nr. 312 af 26. juni 1975) er gældende i Grønland. Spørgsmålet om en fremtidig kompetencefordeling vedrørende havmiljøet i forbindelse med råstofaktiviteter indgår i overvejelserne i et udvalg under Statsministeriet vedrørende kompetencefordelingen på miljøområdet i Grønland. Bestemmelsen i § 24 foregriber ikke resultatet af arbejdet i dette udvalg. Energiministerens bemyndigelse til en nærmere regulering på miljøområdet er således ligesom på andre områder begrænset af

kompetence, der er henlagt til andre myndigheder. Dette vil også gælde efter afslutningen af udvalgsarbejdet og gennemførelsen af eventuel heraf følgende lovgivning.

Der henvises tillige til § 26 og bemærkningerne hertil.

Til § 25

I relation til denne bestemmelse henvises ligeledes til de almindelige bemærkninger punkt 3, herunder specielt beskrivelsen af varetagelsen af myndighedsbehandlingen. Den foreslåede § 25 indeholder ikke principielle ændringer i forhold til hidtidig praksis for myndighedsbehandlingen.

Stk. 1 fastslår reglen om, at de forskellige led i virksomheden skal godkendes inden iværksættelsen. Også her er det afgørende, at reglen gælder al virksomhed omfattet af tilladelsen, d.v.s. såvel i som uden for det område for tilladelsen, der er fastlagt alene med henblik på at afgrænse den ressource, der efterforskes eller udnyttes. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 24.

Etablering af anlæg og installationer uden for det af tilladelsen omfattede område forudsætter, udover energiministerens godkendelse, tillige tilladelse hertil i henhold til den for Grønland gældende arealanvendelseslovgivning.

Dertil kommer, at lov nr. 850 af 21. december 1988 for Grønland om miljøforhold m.v. i forbindelse med stillingtagen til samlede planer for større konkrete projekter på råstofområdet forudsætter etablering af en høringsprocedure mellem hjemmestyrets miljømyndigheder og råstofforvaltningen for så vidt angår den miljømæssige myndighedsbehandling.

Det forudsættes endvidere, at råstofforvaltningen ved myndighedsbehandling af sådanne samlede planer for større konkrete projekter i samarbejde med hjemmestyret inddrager de berørte lokale myndigheder.

Ved godkendelser efter § 25, stk. 1 fastsættes en række vilkår for virksomhedens udførelse, især af teknisk, sikkerhedsmæssig, miljømæssig og ressourcemæssig art, men også vilkår om f.eks. den periode godkendelsen er gældende, rapportering om særskilte forhold samt monitoring af forhold af miljømæssig betydning. Sådant monitoring kan enten udføres af rettighedshaveren inden for de rammer, som er fastlagt i godkendelsen, eller i råstofforvaltningens regi for rettighedshaverens regning, jf. de almindelige bemærkninger punkt 3.

Med hensyn til godkendelser efter anden lovgivning henvises til § 26.

Stk. 2 indeholder bestemmelser svarende til de hid-